

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

ס.

עין משפט
גזר מצוה

קבו א מיי פ"ט מהל' כלאים הלכה א ופ"א סג הל"ו ופ"א מהל' מלכות הל"ו גטו"ש וי"ד סימן לז סעיף ב ג ופ"א דלא סעיף ב ג. קבו ב מיי פ"ב מהל' עבדים הלכה ז. ק"ו ג מיי פ"ב מהלכות עבדים הל"ח ופ"ח מהלכות אצל הל"א סג טג לאזין טו ועיין ב טו"ש ע"ד סימן שם סעיף א. ק"ח ד מיי פ"ב מהל' עבדים הל"ח ופ"ט מהלכות אצל הל"ו טו ט"ז ע"ש סעיף א. ק"ט ה מיי פ"ב מהל' עבדים הל"ח ופ"ט מהלכות אצל הל"ו טו ט"ז ע"ש סעיף א. ק"י ו ח ט מיי פ"ב מהל' עבדים הל"ח ופ"ט מהלכות אצל הל"ו ז ט"ז ע"ש סעיף א. ק"ב י מיי פ"ב מהל' עבדים הל"ח ופ"ט מהלכות אצל הל"ו ז ט"ז ע"ש סעיף א. ק"ג יא מיי פ"ב מהל' עבדים הל"ח ופ"ט מהלכות אצל הל"ו ז ט"ז ע"ש סעיף א. ק"ד יב מיי פ"ב מהל' עבדים הל"ח ופ"ט מהלכות אצל הל"ו ז ט"ז ע"ש סעיף א.

חקים שחקקתי לך כבר. תימה תימחר נמי כלאים מהכא דכתיב זהאי קרא כגד כלאים שעטנו לא יעלה עליך ועוד קשה למה לי את חקותי תיפוק ליה מדכתיב למינהו צמעשה בראשית צבילנות וצבמה דצ"פ אלו טריפות (מולין דף ק: וסג).

מכשפה לא תחיה וכל שוכב עם זמה. סמוכין הן צפרשת ואלה המשפטים: את חקתי תשמרו. כשהויר ישראל צמיני צהמתך לא תרביע וגו' פתח זהו קרא את חקותי תשמרו מה שלא פתח כן צשאר מקומות שמע מינה הכי קאמר להו את חקותי שחקקתי כבר

ימכשפה לא תחיה וכתוב ^בכל שוכב עם בהמה מות יומת כל שישנו בכלל כל שוכב עם בהמה ישנו בכלל מכשפה לא תחיה: ר"א אומר אף על הכלאים: מנה"מ אמר שמואל דאמר קרא ^אאת חקתי תשמרו חוקים ^בשחקקתי לך כבר ^גבהמתך לא תרביע כלאים ושדך לא תזרע כלאים ^דמה בהמתך בהרבעה אף שדך בהרכבה מה בהמתך בין בארץ בין בחוצה לארץ אף שדך בין בארץ בין בחוצה לארץ אלא מעתה ^הושמרתם את חקתי ואת משפטי חקים שחקקתי לך כבר התם ושמרתם את חקותי דהשתא הכא את חקותי תשמרו חקים דמעיקרא תשמרו: א"ר יהושע בן קרחה כו': אמר רב אחא בר יעקב אינו חיוב עד שיברך שם בן ארבע אותיות לאפוקי בן שתי אותיות דלא פשיטא יכה יוסי את יוסי תנן מהו דתימא מילתא בעלמא הוא דנקט קמ"ל איכא דאמרי אמר רב אחא בר יעקב ש"מ שם בן ארבע אותיות נמי שם הוא פשיטא יכה יוסי את יוסי תנן מהו דתימא עד דאיכא שם רבה ומילתא בעלמא הוא דנקט קמ"ל: גמור הדין כו': עומדין מגולן א"ר יצחק בר אמי דאמר קרא ^אואהוד בא אליו והוא יושב בעליית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אלך ויקם מעל הכסא והלא דברים קל וחומר ומה עגלון מלך מואב שהוא נכרי ולא ידע אלא בכינוי עמד ישראל ושם המפורש על אחת כמה וכמה דקורעין מגולן דכתיב ^בויבא אליקים בן חלקיהו [וגו'] ושכנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את דברי רבשקה: ה"א מאחזין: מגולן א"ר אבהו אתיא קריעה קריעה כתיב הכא קרועי בגדים וכתוב התם ^אואלישע רואה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים ^בממשמע שנאמר ויקרעם לשנים איני יודע שהן קרעים ומה ת"ל קרעים מלמד שהן קרועים לעולם ת"ר ^אאהד השומע ואחד שומע מפי שומע חיוב לקרוע ויהודים אין חיובין לקרוע בקרעו בשעה ששמעו וכו' קרעו בשעה ששמעו מאי הוי הא קא שמעי השתא לא ס"ד דכתיב ^אויהי כשמוע המלך חזקיהו (את דברי רבשקה) ויקרע את בגדיו המלך חזקיהו קרע והם לא קרעו אמר רב יהודה אמר שמואל ^אהשומע אזכרה מפי העובד כוכבים אינו חיוב לקרוע וא"ת רבשקה ישראל מומר ^ב היה ואמר רב יהודה אמר שמואל אין קורעין אלא על שם המיוחד בלבד לאפוקי בניו דלא ופליגי רבבי חייא בתרוייהו

דאמר רבי חייא השומע אזכרה בזמן הזה אינו חיוב לקרוע שאם אי אתה אומר כן נתמלא כל הבגד קרעים ממאן אילימא מי פקירי כולי האי אלא פשיטא מעובד כוכבים ואי שם המיוחד מי גמירי ^אאלא לאו בבניו ושמע מינה בזמן הזה הוא דלא הא מעיקרא חיוב שמע מינה: השני אומר אף אני כמוהו: אמר ר"ל שמע מינה אף אני כמוהו כשר בדיני ממונות ובדיני נפשות ומעלה הוא דעביד רבנן והכא כיון דלא אפשר אוקמה רבנן אדאורייתא דאי פסול הוה שמייהו דאי מתוס או מתכחש מנכטין לנסהודתייהו: מתני'

א) קידושין לט, ב) ג) נמו"ק כ: כו. ע"ש ל"ט, א) נמו"ק סג, ד) נבט"א: משומן, ס) נמכת ה: ו) ע"י חוס' ד"ה קהותין, ז) כ"ס: א' משומד,

תורה אור השלם

- מכשפה לא תחיה: שבות כ"ו י
- כל שכב עם בהמה מות יומת: שבות כ"ב יח
- את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנו לא יעלה עליך: ויקרא י"ט י
- ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם הקדש ודו בהם אני ויקרא י"ח י
- ואהוד בא אליו והוא יושב בעליית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אלך ויקם מעל הכסא: שופטים ג ב
- ויבא אליקים בן חלקיה אשר על הבית ושכנא הספר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו דברי רבשקה: מלכים ב י"ח לו
- ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בגדיו ויקרעם לשנים קרעים: מלכים ב י"ח לו
- ויקרא בשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויחבס בשק ויבא בית י: מלכים ב י"ט א

מוסף רש"י

חקים שחקקתי לך כבר. מלל כתיב ושמרתם את חקתי משמע את חקתי אשר מעולם תשמרו, מלמד שהויר את נח וצניו עליהן, ואלו הן החקים בהמתך לא תרביע שדך לא תזרע, ואחו זריעת כלאים שאני אומר שחקקתי לך כבר, דומיא דצבמה דצ"פ המסויים וסיני הכבש (קדושין ט"ז, ט). והעדים אין חיובין לקרוע. צמעשה שמעתינו לפני צ"ד פלוני ציך את השם, שכבר קרעו בשעה ששמעו, שצ"ק (מ"ק ב' במכ"ח).

יעשה אותם האדם וחי צהם: **אתיא** קריעה קריעה. מינה דצ"פ דמו"ק (דף כ: וסג) יליף קריעה מעולם מדכתיב ויקס איזו ויקרע יגלף נמי דלא מאחזין קריעה מהכא: **המלך** קרע. תימה היאך אמרו למלך מה שמענו צפירות הא גזי עדים תנן (לעיל דף נ"ג) כל היום היו דנין את העדים ציניו: וליחשוב

שמע מינה: השני אומר אף אני כמוהו: אמר ר"ל שמע מינה אף אני כמוהו כשר בדיני ממונות ובדיני נפשות ומעלה הוא דעביד רבנן והכא כיון דלא אפשר אוקמה רבנן אדאורייתא דאי ס"ד פסול הכא משום דלא אפשר קמלינן לגברא: והשלישי אומר אף אני כמוהו: סתמא ^אכ"ר ע"ד דמקיש ג' לשנים: מתני'